

2) Activitatea Mântuitorului în Galilea (1:14-3:6)

- Mântuitorul vindecă un lepros ,cap. 1, v.40-45

40. Și a venit la El un lepros, rugându-L și îngenunchind și zicând: „Dacă vrei, Tu poți să mă curățești“. 41 Și făcându-I-Se milă, și-a întins mâna și s'a atins de el și i-a zis: „Vreau, curățește-te!“ 42 Și îndată s'a depărtat lepra de pe el și s'a curățit. 43 Și dându-i poruncă aspră, îndată l-a scos afară. 44 și i-a zis: „la seama, să nu spui nimănui nimic, ci mergi de te arată preotului, iar pentru curățirea ta să duci cele rânduite de Moise, să le fie lor mărturie“. 45 Dar el, ieșind, a început să spună multe'n gura mare și să răspândească vorba, așa încât Iisus nu mai putea să intre pe față în cetate, ci stătea afară, în locuri pustii; și veneau la El de pretutindeni.

Pentru a înțelege amploarea tragediei acestui lepros, trebuie să ne transpunem în mentalitatea iudaică a vremii de atunci, când **cuvântul „lepră“ (termen generic ce desemna orice boală contagioasă de piele) avea rezonanța negativă pe care, să zicem, cuvântul „cancer“ îl are acum**. Legea mozaică îi condamna pe leproși la o viață în afara societății, în izolare și sărăcie, departe de familie, templu sau sinagogă (Levitic cap. 13 , 14).

Sfinții părinți folosesc adesea imaginea acestui om pentru a desemna simbolic stare la care ne aduce **„lepra păcatului“**.

Mântuitorul, Cel ce este mai presus de Lege, îl atinge pe acest om, arătând că nu se ferește de a fi contaminat, ci boala nu are nicio autoritate în fața Lui. Deși putea să îl vindece pe acest om doar prin Cuvânt, **el îl și atinge**, din compasiune și iubire de oameni (v. 41) **arătând astfel importanța acestui gest** în orice vindecare.

Porunca aspră pe care Mântuitorul i-o dă acestui om vindecat este paradoxală. Cum se putea abține în urma transformării extraordinare a vieții sale? Dar **Mântuitorul știa ce urmări** va avea faptul că fostul lepros spunea tuturor despre vindecarea lui: **nu va mai putea să intre în niciun loc din cauza freneziei mulțimii dornice de alinare**.

Iisus îi spune fostului lepros să respecte prescripțiile Legii mozaice (v.44) nu pentru că El era guvernat de această Lege, ci pentru ca gestul său să devină **o mărturie** în fața preoților evrei, o **dovadă** a autorității și puterii lui Iisus cel care făcuse această vindecare.